

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2783/2024
16.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Владиславе Милићевић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Марија Китаровић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Привредни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, са седиштем у Београду, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3010/23 од 15.05.2024. године, у седници већа одржаној дана 16.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда Београду Гж1 3010/23 од 15.05.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда Београду Гж1 3010/23 од 15.05.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3010/23 од 15.05.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 323/23 од 29.03.2023. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев да се поништи као незаконито решење в.ф. председника Привредног суда у Београду Су IV-32 бр. .../...-... од 27.05.2021. године и обавезана тужилца да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 66.000,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиле, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом одбијен је као неоснован тужбени захтев за поништај решења в.ф. председника Привредног суда у Београду Су IV-32 бр. .../-... од 27.05.2021. године, којим је укинута решење председника Привредног суда у Београду Су IV-32 бр. .../-... од 05.10.2018. године и обустављена исплата по том решењу, а којим је тужили, судији Привредног суда у Београду, увећана основна плата за 15% почев од 03.10.2018. године. Према датим разлозима, решење од 05.10.2018. године донето је на основу Одлуке Високог савета судства од 31.03.2011. године, исправљене Закључком Високог савета судства од 04.04.2011. године, којом је одређено да се основна плата судија Привредног суда у Београду увећава за 15% од 01.03.2011. године, а наведено решење је поништаном решењем од 27.05.2021. године укинута, јер су у Привредном суду у Београду 08.04.2021. године попуњена упражњена судијска места, па је отао основ, односно услов предвиђен чланом 42. Закона о судијама за увећање основне плате свим судијама Привредног суда у Београу, па и тужили.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни суд је оценио да су нижестепене одлуке у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима странака, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Поред тога, тужила није уз ревизију доставила правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или сличној чињенично-правној ситуацији.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије тужене у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе. (члан 403. ст.1.и 3.)

Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим у случају када се тужба односи на новчано потраживање, у ком случају се за дозвољеност ревизије примењују исти услови као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање (члан 403. став 3. ЗПП).

Правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев за поништај решења којим је тужили обустављена исплата увећане плате.

Имајући у виду да се тужбени захтев не односи на заснивање, постојање или престанак радног односа, односно да се не ради о парници из радног спора у смислу члана 441. Закона о парничном поступку код које је ревизија увек дозвољена, као и да се тужбени захтев не односи на новчано потраживање, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Како је, дакле, ревизија изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић